

SXEDIO.86D

12.5.1935: Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΣΕΡ ΡΙΤΣΜΟΝΤ ΠΑΛΜΕΡ ΕΝΤΕΙΝΕΙ ΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ Κ.Κ.Κ. ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ. ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΚΑΙ Ο Γ.Γ. ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ 1935 ΠΛΟΥΤΗΣ ΣΕΡΒΑΣ

Στην περίοδο **1935-37** ο Κυβερνήτης Σερ Ρίτςμοντ Πάλμερ συνέχισε να παίρνει διάφορα αυστηρά μέτρα εναντίον των πολιτών, των εργαζομένων, του τύπου και της Εκκλησίας, ενώ ταυτόχρονα ενίσχυσε τους ανθρώπους του στα διάφορα χωριά, τους κοινοτάρχες ή μουκτάρηδες όπως αποκαλούντο σύμφωνα με την τουρκική λέξη "Μουκτάρ".

Με τον τρόπο αυτό δεν υπήρχε κανένας τρόπος αντίδρασης του Κυπριακού λαού, ο οποίος παρέμενε έρμαιο του Κυβερνήτη και της αυστηρής διακυβέρνησής του. Ταυτόχρονα ο κυβερνήτης συνέχισε τις επιθέσεις εναντίον του παράνομου Κομμουνιστικού Κόμματος, το οποίο παρά τον πόλεμο σ' αυτή την κρίσιμη περίοδο ανδρωνόταν συνέχεια έστω και στην παρανομία.

Στις **12 Μαΐου 1935** η Αστυνομία επέδραμε σε μια σπηλιά στην περιοχή Λευκωσίας, έπειτα από πληροφορίες και συνέλαβε πέντε κομμουνιστές που συνεδρίαζαν μια και απαγορεύονταν οι δημόσιες συγκεντρώσεις.

Στην επιχείρηση πήραν μέρος δύο Λοχίες και έξι άνδρες της αστυνομίας, όλοι ένοπλοι, αλλά με πολιτικά ρούχα.

Μέσα στη σπηλιά ανακάλυψαν και συνέλαβαν τον Κυπρίδημο Χατζηνικόλα από την Ψημολόφου, Χαράλαμπο Καρατζίδη, από το Καϊμακλί, Κώστα Λοΐζου από το Ομοδος, Νικόλα Αντωνιαδη από την Αγία Μαρίνα Σκυλλούρας και Γιάννη Νικόλα από τη Λευκωσία.

Η Αστυνομία κατάφερε να βρει αυτή τη φορά και πολλά τεκμήρια εναντίον των κομμουνιστών που συνεδρίαζαν: Τη σφραγίδα του Κομμουνιστικού Κόμματος, φωτογραφίες των ηγετών της Σοβιετικής

επανάστασης και άλλα έγγραφα.

Στη δίκη τους που έγινε σε χρόνο-ρεκόρ εννιά ημερών, ενώπιον του Πλημμελιοδικείου Λευκωσίας (δικαστές Αμποτ και Τιγγιρίδης) τους απαγγέθηκαν συνολικά τέσσερις κατηγορίες, μεταξύ των οποίων και για προσπάθεια ανατροπής του καθεστώτος, ως εξής:

α) Οτι στις **12.5.1935** αποτελούσαν μέλη παράνομου συνδέσμου, του Κομμουνιστικού Κόμματος Κύπρου, και

β) Οτι κατείχαν στις ή περί τη **12.5.35** παρά την Αγγλантиζιά μια σφραγίδα του Κομμουνιστικού Κόμματος μια επαναστατική προκήρυξη και άλλα έντυπα κομμουνιστικού περιεχομένου,

γ) Οτι κατά τον ίδιο χρόνο και τόπο κατείχαν τα εν λόγω αντικείμενα με σκοπό να ανατρέψουν το καθεστώς στην Κύπρο, και

δ) Κατείχαν τα εν λόγω αντικείμενα με σκοπό να διεγείρουν δυσαρέσκεια στους υπηκόους της Αποικίας της Α. Μ. του Βασιλέα.

ε). Επιπλέον ο Γιάννης Νικόλα από τη Λευκωσία (πέμπτος κατηγορούμενος) κατείχε απαγορευμένο βιβλίο επαναστατικού περιεχομένου.

Οι κατηγορούμενοι είχαν αρνηθεί ενοχή. Από αυτούς παραδέχθηκε ενοχή μόνο ο Χατζηνικόλας, ο οποίος είπε ότι ήταν μεν κομμουνιστής, αλλά δεν ανήκε σε κανένα κομμουνιστικό σύνδεσμο.

Ο Χατζηνικόλας κασταδικάστηκε στελικά σε **18**μηνη φυλάκιση.

Σε τρίμηνη φυλάκιση καταδικάστηκε ο Κορατζίδης, σε **12**μηνη ο Λοΐζου και σε εξάμηνη ο Αντωνιάδης.

Ο Νικόλα καταδικάστηκε σε εννιάμηνη φυλάκιση γιατί θεωρήθηκε ότι είχε στην κατοχή του επαναστατικό βιβλίο που ήταν απαγορευμένο.

Ενας άλλος που δεχόταν τις επιθέσεις της αστυνομίας ήταν και ο Πλουτής Σέρβας από τη Λεμεσό, ιδρυτικό μέλος του Κ.Κ.Κ και ιδρυτής της νεολαίας του Κ.Κ. Κύπρου από το **1924** και Γενικός Γραμματέας του Κ.Κ.Κ. από το **1935**, σύμφωνα με την εφημερίδα

"Χαραυγή" της **21.10.1951**.

Το σπίτι του Πλουτή Σέρβα ερευνήθηκε στις **5 Ιουνίου 1937** με στόχο "την ανακάλυψη στασιαστικών εγγράφων και απαγορευμένων βιβλίων. Το ίδιο έγινε την ίδια μέρα και στο σπίτι του Χαράλαμπου Σολομωνίδη.

Οι αστυνομικοί έφυγαν για να ξανάρθουν στις **9** του ίδιου μήνα σε μια νέα αιφνιδιαστική έρευνα.

Τη δεύτερη φορά η αστυνομία κατέσχε από το σπίτι του Σέρβα και μια ελληνική γραφομηχανή, σπάνιο είδος την εποχή εκείνη, προφανώς για να διαπιστώσει κατά πόσον προκηρύξεις του παράνομου Κομμουνιστικού Κόμματος είχαν γραφτεί από τη γραφομηχανή του.

Ο Πλουτής Σέρβας είχε ταυτόχρονα αρχίσει αυτή την περίοδο να δημοσιογραφεί (αρχή έκαμε στο εκφραστικό Όργανο του Κ.Κ.Κ. στα τέλη της δεκαετίας του **1920**) και στην εφημερίδα της Λευκωσίας "Ελευθερία" που αυτή την περίοδο έκαμνε μικρή στροφή υπέρ των εργατών, και παρέδωσε τις στήλες της στο Σέρβα, ο οποίος άρχισε να γράφει για τα προβλήματα των εργατών και την εργατική Νομοθεσία.

Ακόμα ο Σέρβας μιλούσε για την καταπίεση του εργάτη και ζητούσε καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Τον Ιούνιο του **1936** γράφοντας κάτω από το ψευδώνυμο ΕΚΑΕΡΓΟΣ ο Σέρβας αφού αναφερόταν στη δύσκολη ζωή των εργατών και τις συνθήκες διαβίωσης τους στους τόπους εργασίας πρόσθετε:

" Και όμως οι συνθήκες είναι ώριμες , ωριμότερες, για εργατική νομοθεσία. Και γι' αυτό μαρτυρούν τα ζωτικώτατα αιτήματα των εργατών, που θέτουν αυτοί σε κάθε παρουσιαζόμενη ευκαιρία.

Τα αιτήματα αυτά μπορούν με τη σειρά τους να τεθούν, ως εξής όπως έχουν ήδη καθοριστεί στην πορεία των τελευταίων δέκα χρόνων από τις προσπάθειες και τις διάφορες κινητοποιήσεις των εργατών.

α) Αύξηση μεροκαμάτου σύμφωνα με το κόστος της ζωής και καθορισμός ελάχιστου ημερομισθίου.

β). Οκτώωρο για όλους τους εργάτες και εξάωρο για όλους τους εργαζομένους σε υπόγειες δουλειές. Εξάωρη, επίσης εργασία για τις γυναίκες και τους νέους εργάτες.

γ). Ίδρυση Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων με τη συνεισφορά των εργοδοτών και την ενίσχυση της Κυβέρνησης. Πλήρεια εξασφάλιση κατά της ανεργίας, του γήρατος και της μερικής ή ολικής ανικανότητας προς εργασία.

δ). Πλήρεια αποζημίωση των εργατών ή των οικογενειών τους (σε περίπτωση θανάτου) από δυστυχήματα.

ε). Εξασφάλιση υγιεινών όρων εργασίας. Εξασφάλιση του δικαιώματος της ανάπαυσης.

Γενικό συμπέρασμα: Η προστασία του εργάτη με μια εργατική νομοθεσία (πάνω στη βάση των ανωτέρω) και η εξασφάλιση στον εργάτη του δικαιώματος να επιδιώκει και να επιτυγχάνει την καλύτερη θέση του, είναι καθήκο που θα συντελέσει στο να παραμεριστούν και όλα στα εμπόδια απ' το δρόμο της κοινωνικής ανάπτυξης".